

**Název práce: Vývojové dyskalkulie u dětí na 1. stupni ZŠ**

**Autorka práce: Monika Kubalová**

**Vedoucí práce: PhDr. PaedDr. Anna Kucharská, Ph.D.**

---

Autorka předložené diplomové práce se zabývá problematikou vývojových dyskalkulií. Pro budoucí učitelku 1. stupně je toto téma zajímavé, i když počet žáků s vývojovými obtížemi v matematice je nižší než s obtížemi v českém jazyce. Je důležité nepřehlížet počáteční problémy žáků v matematice v nižších ročnících, které mohou výrazně prohlubovat na druhém stupni, pokud se žákům nedostalo patřičné pomoci.

Současná doba klade na učitele velké nároky na znalost problematiky specifických poruch učení i dovednost modifikovat přístup k žákům se specifickými obtížemi, neboť přidělování „výhod“ – tj. integračního příspěvku na žáka s diagnostikovanými SPU, ze kterého se pak poskytuje odborná péče v prostředí školy, se dnes týká pouze žáků s nejtěžšími obtížemi. Předpokládá se, že učitel 1. stupně tuto problematiku zná a umí k potřebným žákům patřičně pedagogicky přistupovat, že zná základní principy nápravy a umí využívat podpůrných výukových materiálů a pomůcek. Všechno toto si autorka zpracovala v diplomové práci, význam práce tedy spočívá především pro ni samotnou, připravila se pro praxi.

Autorka si udělala povšechný přehled o celé problematice, a proto také v členění teoretické části opakuje běžnou strukturu podobných prací. Zabývá se základními pojmy, definicemi, příznaky, typologií, příčinami aj. Popisuje podstatné aspekty problematiky specifických obtíží (cca 60 stran), včetně vývojových dyskalkulií. Za stěžejní považují druhou polovinu teoretické části, kde se zabývá individuálním vzdělávacím plánem, nápravnými programy, konkrétními nápravnými postupy a pomůckami, které se pro nápravu používají. Autorka zde vychází z naší odborné literatury, literatura čítá na 40 titulů. Škoda, že autorka nenašla zahraniční literaturu, která by mohla obohatit zejména otázku nápravných metod a přístupů učitele k žákům se specifickými obtížemi v matematice. Tyto zdroje existují a není příliš těžké je vypátrat (např. na webových stránkách mezinárodních společností zabývajících se problematikou dyskalkulie, české internetové odkazy přitom využívala).

Empirická část je postavena na práci se žákem s vývojovou dyskalkulií. Autorka pracovala s jedním žákem a předkládá kazuistickou studii, ve které vychází jednak z nepřímých údajů, jenž získala z různých zdrojů, včetně informací z vyšetření v pedagogicko-psychologické poradně. Potřebné informace také doplňovala pozorováním žáka, rozhovorem se žákem a učitelem a velmi netradičně na učitele – z anamnestického dotazníku. Při sběru dat spolupracovala s pracovníci z pedagogicko-psychologické poradny. Zde mám první okruh otázek – jak se tento postup osvědčil? Proč takto autorka postupovala? Jistě to není běžný přístup učitele. Anamnéza je součástí pedagogicko-psychologického vyšetření a slouží především pro postižení vývojových aspektů pro možnost diferenciatní diagnostiky. Které údaje z anamnézy jsou přínosné pro učitele? Měl by je učitel získávat sám nebo by měl spoléhat spíše na spolupráci s odborným pracovištěm při získávání anamnestických údajů?

Na základě získaných údajů o žákovi navrhla autorka a posléze realizovala nápravný program ve dvou detekovaných problémových oblastech matematiky. V práci najdeme zápis přípravy na jednotlivé lekce, vlastní průběh lekce i zhodnocení jednotlivých lekcí. Pro obhajobu prosím autorku, aby se vyjádřila k účinnosti (efektivitě) toho, co bylo provedeno i budoucí perspektivě chlapce. Postačovala takto jednorázová náprava? Případně v ní bude pokračovat dále někdo jiný? Kdy je možné hovořit o překonání specifických obtíží? Stalo se tak na základě cvičení pro potřeby diplomové práce?

Práce splňuje kritéria na diplomové práce, doporučuji ji k obhajobě. Navržené hodnocení: velmi dobře.